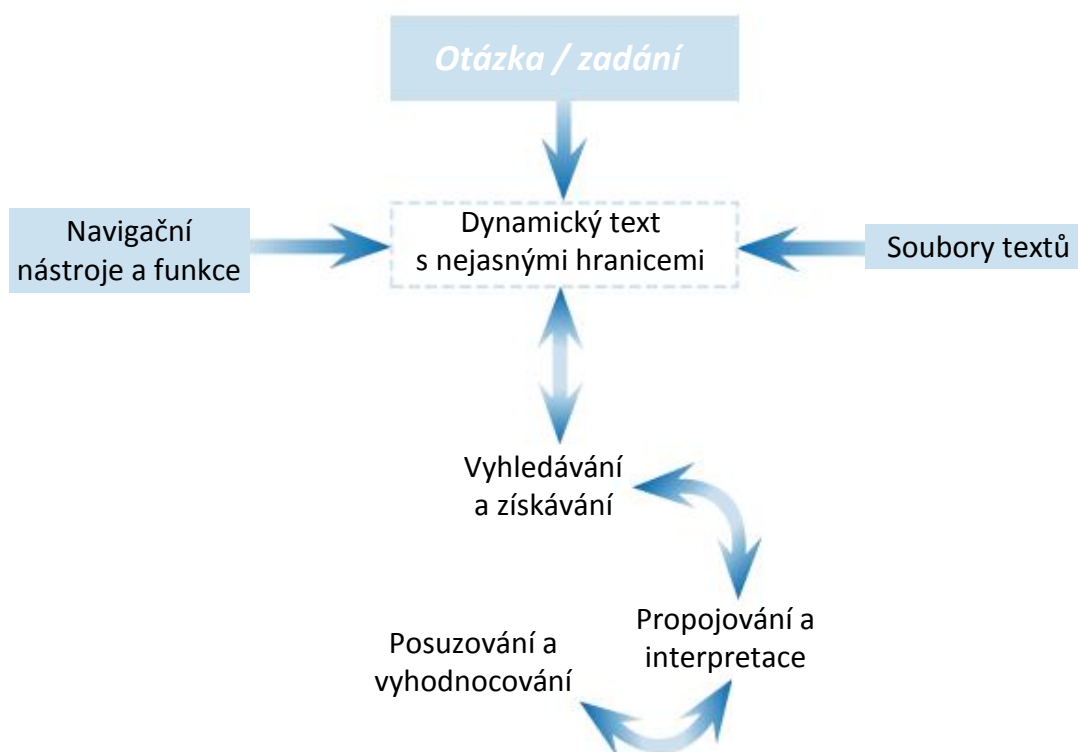

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

nemá žádná vodítka, nebo, chceme-li se vyjádřit v pozitivnějším smyslu, čtenář mnohem více ovlivňuje výběr a pořadí čteného textu. Ve skutečnosti je čtenář k tomuto ovlivňování donucen.

Aby byla napodobena volnost (či nucená nezávislost) čtenáře elektronických médií v reálném životě, určitá část testování čtení elektronických textů je navržena v podobě *složených čtenářských úloh*. V nich je škála textů relativně neomezená a ani optimální pořadí kroků, které je třeba podniknout při řešení úlohy, není předem určeno. V těchto úlohách je využito výhod koncentrace a hospodárnosti zdrojů elektronických textů. Kromě toho si tyto úlohy žádají, aby v nich čtenář využil různé dovednosti při vyhledávání a získávání, interpretaci a propojování, jakož i posuzování a vyhodnocování. Úlohu proto nelze přiřadit k jedinému aspektu. Rovnocenné postavení tří aspektů a jejich vztah k dynamickým textům je zobrazen na obrázku 1.6.

Obrázek 1.6 Vztah mezi úlohou, textem a aspekty ve složených čtenářských úlohách

Ač tyto tři aspekty nefungují obvykle v tištěných ani elektronických čtenářských úlohách zcela nezávisle na sobě, je možné sestavit relativně jednoduché úlohy, ve kterých je jasně zdůrazněn jeden či druhý aspekt. Ve složených úlohách není oproti tomu tento proces tak přesně vymezený. Čtenář nejprve vstřebává úlohu a poté se vypořádává s otázkou interpretace, vyvozování z bezprostředně viditelného textu a jeho vyhodnocování (např. domovské stránky webu), aby našel patřičnou informaci. Aby tak mohl učinit, využívá zkušený čtenář elektronického média znalosti o strukturách přístupu a typických uspořádáních stránek (tak jako zkušený čtenář tištěných médií využívá znalosti o obecných textových strukturách a charakteristikách). Nicméně nejde jen o znalosti: zkušený čtenář elektronických textů také potřebuje teoretizovat a utvářet logická a interpretační pojítka mezi shlednutými a neshlednutými soubory textů. V autentické složené úloze v elektronickém médiu